11de Jaargang | Curaçao den 6n. October 1894 | N°. 562

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0.50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN.
60, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un aunncio di 1 té 7 regel fl. 0.50 cada regel mas fl. 0.07½.

JAPAN.

Naar aanleiding van den oorlog in het Oosten, richt Europa met welbehagen den blik naar het in verhouding van zijn tegenstander betrekkelijk kleine land, dat zich zoo strijdvaardig toont en zijn rechten zoo moedig weet te verdedigen.

De beschouwingen, welke de bladen ons over het vooruitstreven van dat land geven. stellen ons in staat een oordeel te vellen over zijn toekomst.

Het is inderdaad reeds meer dan 25 jaar geleden, dat Japan de Europeesche beschaving werd medegedeeld. Dat was het gevolg der revolutie van 1868, dat voor Japan in menig opzicht een 1789 was. Voor 1868 geleek de maatschappelijke en politieke toestand van Japan vrij wel op dien van Europa in de middeleeuwen. Toen heerschte er nog de volle leenplicht. De regeering was dus samengesteld: Aan het hoofd twee souvereinen; een die den naam droeg van souverein, de Mikado, in schijn met de macht bekleed zonder die in werkelijkheid te bezitten naast; hem de werkelijke souverein, de Taïkoun of Schogun, zooveel als hofmeier, die door erfrecht het koninklijk gezag in zijn geslacht voortplantte. De Taikoun was het hood der opperleenplichtigen, die, in hun burchten door hooge muren en grachten omringd, verblijf hielden, en van daar uit het gebied over een gedeelte van den vaderlandschen boden voerden.

De revolutie van 1868 maakte een einde aan dezen staat van zaken. Het Taïkounnaat werd afgeschaft en sleepte in zijn val het geheele systeem der leenplichtigheid mee: de Mikado, of keizer echter werd in al zijn rechten hersteld. Met die omwenteling trad Japan een nieuw tijdperk zijner geschiedenis in. Dat land, tot dan toe zoo van de buitenwereld afgesloten, verbrak den wal die het omringde en legde zich met drift op den navolging der Europeesche zeden toe.

Het jaar 1890 drukt een bijzonder merk op dien nieuwen stand van zaken. Toen begon een nieuwe orde op politiek en staathuishoudkundig gebied. Onder den druk der hoofden van het landsbestuur had de Mikado plechtig beloofd bij keizerlijk besluit van October 1881, dat de keizer in 1890 in het rijksbestuur ter zijde zou gestaan worden door een parlement.

De constitutioneele wetten werden in Februari van het jaar 1889 afgekondigd; het volk verwelkomde die met driedaagsche feestelijkheden. De verkiezingen werden tegen November vastgesteld: een jaar te voren echter— als wilde men de monarchie op het oogenblik dat zij tegenover de volksmacht geplaats werd sterker grondvesten — werd de keizerlijke prins Harounomya plechtig door erfgenaam der kroon uitgeroepen. Eigenlijk steunt de nieuwe constitutie niet op het beginsel der volksmacht, wijl men om kiezer te zijn ongeveer 2000 gulden inkomen moet hebben. De politieke partijen wachtten met zich te vormen niet tot het parlement geopend was; reeds aanstonds na de afkondiging der verkiezingen telde men er drie: de conservatieven. de progresisten en de radikalen.

De eerste partij, die nu aan het be- [illegible] Voorzitter van de opperste geheimraad, aan het hoofd. De tweede en derde, die de oppositie uitmaken worden vertegenwoordigd door den graaf Ocuma, oud-minister van financiën en buitenlandsche zaken en door graaf Itagaki, oud staatsminister.

Een bijzonder verschijnsel in de politieke kringen van Japan is, dat alle hoofden eener richting onder den invloed zijn van de heerschende politieke begrippen dier landen waar zij tot het maken hunner studiën eenigen tijd verbleeven.

Graaf Ito bijvoorbeeld die in Duitschland studeerde, ontwierp later een Constitutie geheele op duitsche leest geschoeid. Hij wil dat de ministers verantwoordelijk zijn aan den keizer en niet aan de Kamers.

Graaf Okuma, het hoofd der progresisten, heeft Europa nooit bezocht, maar zich omringt door een aantal jonge mannen die hun studiejaren in Engeland doorbrachten. Vandaar dat in die partij de geest, die het Engelsch bestuur kenmerkt is doorgedrongen.

Zij eindelijk, die in Frankrijk geschoold hebben, zijn kenbaar aan hun vooruit strevende meeningen en behooren tot de partij der radikalen, onder de leiding van graaf Itagaki.

De progresisten en de radicalen maken de oppositie uit; de debatten in de kamer die het laatste zitting had, hebben de levendige afkeer doen zien die de oppositie van de regeeringsgezinden heeft.

Daarom ook werd deze kamer twee maal in den tijd van een jaar ontbonden.

Uit huishoudkundig oogpunt beschouwd is Japan inderdaad een land, waaraan men een gelukkige toekomst zou voorspellen.

De bevolking is ongeveer dezelfde als Frankrijk: het volk is knap, werkzaam en bijna even zoo sober als de Chineezen. De grond is uitnemend geschikt voor den landbouw; rijst, thee, katoen en suiker brengt het in overvloed op. [illegible] deweverij bloeit er, hoewel nederig. Wanneer echter de Europeesche wijze van werken in Japan meer algemeen wordt is het te voorzien, dat de productie in Europa een gevoelige knak zal krijgen.

Reeds eenige jaren geleden werden in Japan spoorwegen aangelegd, wat tot zijn ontwikkeling niet weinig heeft bijgadragen. Reeds nu bezit het een net van 3000 K. M. De Japanneezen deelen in dit opzicht de voordeelen der Chineezen niet: dezen dulden geen locomotief in het Hemelsche Rijk.

Te recht besluit, na dit overzicht gegeven te hebben, de *Moniteur de Rome* aldus: ieder zal inzien hoe ter juister tijd de glorierijk regeerende Paus Leo XIII nu vier jaren geleden de katholieke hiërarchie in Japan instelde. Het nieuwe bestuur heeft zich ten opzichte van het christendom en in het bijzonder van het katholicisme zeer welwillend getoond. Men herinnert zich dat de Mikado bij gelegenheid van pauselijk jubile den Opperpriester zijn gelukwenschen had doen overbrengen.

Deze welwillenheid der Japansche regeering belooft een gelukkige toekomst.

De oprichting der hiërarchie aan onzen grooten Paus verschuldigd heeft het katholieke apostolaat op hechten grondslage bevestigt en zal het bloed der martelaren, dat op dien grond zoo overvloedig heeft gestroomd rijke vruchten doen voortbrengen.

—o—

Iets nieuws betreffende Napoleon I.

Reeds een zestal jaren bijna heeft de *Katholieke Gids* (uitgever de heer Küppers te Haarlem) aan de zijde van menig Katholiek wapenbroeder den goeden strijd voor de belangen van Kerk en huisgezin gestreden: goed geschreven lectuur voor den ontwikkelden Nederlander.

In meerdere afleveringen van dien *Gids* is thans een schrijver aan het woord, die zich kennelijk achter een pseudoniem verbergt. Robertus Pullus is zijn aangenomen naam, en de arbeid, welken hij levert, mag vooral op historisch gebied zeer pikant en nieuw heeten. In de September aflevering treedt dit weder zóó sterk op den voorgrond, dat wij den lezer eens een aangenaam proefje van Pullus' historische studie gaan mededeelen.

Napoleon I. de groote keizer der victorie, wordt ten tooneele gevoerd, en wel naar zeker geschrift, getiteld: *Mes souvenirs sur Napoléon, par le*

FEUILLETON

Promesa di un Roi

—o—

(*Continuación*)

Toer diligencia posible Moritz ta haciendo pa haljá un coemprador pa su cuadro bao dje visitadornan di café di boulevard Montmâtre. Un banquero gordo coe un gran cadena di oro na garganta i toer su dédenan cargá coe ringichi di diamanta ta deseá di mirá e imagen. Coe corazón palpitante i yen di esperanza Moritz ta largá hibéle na palacio dje aristócrata di placa. Ma aki també él ta ser desaprobá. Motivo dje rechazo ta yená alma dje pintor coe aversión i ta ponéle ruborizá di verguënza. E baron-banquero ta haljá koe ainda e cuadro ta satisfecé bien poco na exigencianan sensual di gusto actual dje mundo acaudalado, no obstante koe Moritz, di noble sentimiento alemán, ta reprochá su mes di a bai caba muchoe aleeuw. Si ta cos él tin di sigui riba e camina aljí ¿ta te na oenda lo él bai pará? Ya, p'éle él a riscá más koe ta tocá, i mundo ta haljá koe su pieza ta demasiado modesta ainda.

¿Kiko coeminsá haci awor? ¿Continuá i sigui pecá ainda más tantoe contra bon gusto, contra moralidad i conciencia, den esperanza di adquiri *dj' asina modi* placa tan indispensablemente necesaria? Contra tal ultraje, él ta sinti den fondo di su alma un oposición violenta. Hopi dia largoe él a keda ta corda pa él també pintá flor manera su esposa, afin di gana un modesto modi di bibá. Ma Lena no kier tende asina cos.

— "Mi querido Moritz, él dici, esai ta un ocupación masjá insignificante pa bo, larguéle pa mi. koe no sâ haci nada otro —bo, en todo caso, bo ta artista pa gracia di Dios i bo mester trahá obra más grandiosa. No inquieta bo pa e gástonan chiquita di nos cas. Largá di lo más necesario pa mi cuenta, pasobra toer simán mi ta prodíci un pieza chiquita di flor, i e 25 franc koe Monsieur Alcán ta doená mi p'éle ta preservá nos di miseria. Asina anto, bo no mester desanimá. Rodoblá bo zelo i pintá algo más hermoso, mas mejor. Mi ta intimamente convenci koe lo bo lográ, mi tin fe den bo arte i riba bo estrelja."

Moritz ta cogé e señora brazá. Awor noemá él ta comprendé distintamente ki un tesoro e alma fiel alji ta p'éle. Ta admiréle di a descubri den dj'éle, fó di dia koe nan ta na París, virtudnan koe él no ripara den dj'éle na Dusseldorf. El no conocè e fuente secreta, camina e joven señora ta bai bebé tantoe consuelo i resignación, forza infatigable i dulce esperanza den Dios, amor tan tierno é intimo, disposición tan heróica pa sacrificá su mes.

I sin embargo él ta bien cerca, e fuente. Den inmediata vecindad di cas dje pintor alemán, riba e cerrito di Montmâtre tin un templo manera no tin otro riba mundo. E misa magnifica di Sagrado Corazón di Jesús no ta cabá ainda, aunque pa su parte inferior, di construcción extraordinaria i na forma di un forti, ya tin gastá diez siete miljón franc. (es ta na anja 1887).

Francia, e Francia cargá di malicia é iniquidad, ma, sin embargo, no enteramente perdí, París, e gran pecadora, ma també e ciudad dispuesta na penitencia i sacrificio, manera no tin un segunda riba hemisferio oriental, ta trahando haljá riba pa Sagrado Corazón di Redentor di mundo un monumento di reconciliación, manera apenas hende por figurá su mes, algo di más noble i di más grandioso. Si Sagrado Corazón menos preciá i ultrajá tin riba mundo un lugar camina bo ta miréle victorioso i triunfante, anto sigur t'aki riba e cerro koe, empapá asina hopi bê coe sanger di martirnan, ta dominando como un altar di holocausto, e voluptuosa ciudad de París. Aki, desde e sangrienta fiesta di Pascua di Espiritu Santo di anja 1871 oración — i Santo Sacrificionan di misa ta ser incesantemente elevá na cielo. Parti dj'arriba dje doble iglesia, residencia oficial dje Corazón divino, no ta caba ainda; ma ya aljí mes den su actual residencia, e capilja provisoria; ki un lujo i ki pruébanan significativa i conmovedora di amor, arrepentimiento i gratitud! Ningun peregrino por penetrá den e Santuario sin experimentá un estremicimiento yen di respeto. Toer ora di día i dj'anochi e altar ta banjá den un lamar di luz. Aljí flornan di más olorosa ta exhalá nan fragancia, i punta dje magnifico pirámide di candila di oro i di plata, vélanan cendé i flornan perfumada ta formá e célebre, gran casita di Santo Sacramento, koe, sin contá oro i obra di arte, tin na resplandeciente piedra preciosa pa valor di tres miljón; en verdad, habitación, aunque nunca *digna* ma no del todo *indigna* tampoco di un Dios Santísimo, Alji el Señor ta recibí di día i dj'anochi homenaje i tributo di su fiel servidornan, i na honor dje ultrajada ciudad di Sena nos tin di bisa: Aqui riba

comte Chaptal. 1) Die Chaptal heeft den keizer van nabij gadegeslagen, van den 18 Brumaire tot het jaar 1814; hij leefde met hem op zeer vertrouwelijken voet, zoodat hij heeft kunnen schrijven: „*de keizer liet tot zyn soirée's een klein getal lieden toe, en ik behoorde tot het getal dier lieden; hij hield er sterk van om te redeneeren en vooral om quaestiën ter sprake te brengen. Bijna altoos maakte hy zich daartoe meester van myn persoon.*"

Het nieuws, dat in deze *Souvenirs* betreffende Napoleon wordt gegeven, geldt vooral twee zaken. De groote keizer. wiens onvermoeidheid. wiens geest van orde, wiens zelfvertrouwen en minachting voor elk hinderlijk individu, hetzij in het leger of in de maatschappij, genoeg bekend mag heeten, ging nog altoos door voor een beschermer van den handel en een waar vriend zijner maarschalken. 't Is waar, hij legde — zoo wist men — den handel somtijds aan banden, maar men meende, dat zulks alleen geschiedde in het belang zijner politiek. De handelaar, als zoodanig. werd nog altoos een lieveling van den genialen wereldveroveraar geacht. En men dacht in gelijken geest over Napoleons verhouding tot de maarschalken. Naar Thiers' beschrijvingen gevoelde de keizer niet alleen ware vriendschap. maar zelfs de beminnelijkste broederliefde voor een Ney en diens kameraden. De lieden gevoelden zich trouwens van hunne zijde zoozeer begeesterd voor Napoleon's persoon, dat zij voor hem alles hebben gewaagd en ten slotte ook alles verloren.

En toch — zoo verhaalt Chaptal — had Napoleon noch voor hen, noch voor de kooplieden eenige edelmoedige genegenheid.

Het absolutisme des keizers — zoo heet het bij Chaptal — drukte op alles. Vooral de handel had te lijden. De keizer koesterde niet de geringste achting voor kooplieden. Hij zeide [2]), dat de koophandel, door het voordurend en scherp letten op winst maken, de ziel uitdroogt, en voegde er bij, dat een koopman noch geloof had noch vaderland. De handel genoot niet de minste zekerheid gedurende zijn regeering: de aanhoudende veranderingen der wetten; waarhandelsoperaties tot echte waagspelen. Gelijk al het andere, moest ook de handel aan Napoleon's nukken gehoorzamen. Nu eens schreef hij hem de nieuwe débouché's voor; dan wees hij hem de wegen van vervoer aan; vandaag besliste hij, welke artikelen mochten in-, welke uitgevoerd worden; morgen bepaalde hij, wat dit of dat handelshuis uitsluitend mocht uitvoeren, en wat het daarvoor in de plaats uit het buitenland mocht ontbieden. Het was voldoende, dat de handel in eenige voorwerpen de Engelschen kon bevoordeelen. om dien aanstonds te verbieden. De natuur, het gewicht van den handel, de voorwaarden, welke hij eischt om zich vrij te ontwikkelen, ontsnapten aan zijn blik. Hij wilde hem werkelijk nuttig zijn, door hem in knellende banden te sluiten; hij meende hem voor te lichten, hem de wegen te toonen tot zijn ontwikkeling.

1) Mijn herinneringen over Napoleon, door graaf van Chaptal; bij Pion, te Parijs.
2) Wij vertalen uit het Fransch.

Tot zoover het citaat betreffende den handel. Al aanstonds zal het den lezer opgevallen zijn, dat het einde hier met het begin hier niet klopt. Als Napoleon immers in den koopman een verdord wezen zag zonder geloof of vaderland, van waar dan nog het verlangen tot voorlichting in den keizer? Men kan de tegenstrijdigheid der *Souvenirs* hier misschien oplossen, door te beweren: Napoleon wilde den handel wel voorthelpen; dit was een zaak van zijn eigenbelang; maar de lieden, die den handel dreven, bleef de keizer verfoeien.

En nu over de maarschalken.

Napoleon — zegt Chaptal — beminde zijne generaals niet. Hij gedroeg zich gedurende zijne geheele regeering jegens hen al zijne ondergeschikten, hard, koel, gebiedend. Zelden vond hij voor hen een woord van lof, zelfs wanneer zij schitterende overwinningen behaald hadden. Hij bracht overigens tot zich zelven alleen al de verdiensten van hun welslagen terug, overtuigd dat zij dit slechts te danken hadden aan de voortreffelijke leiding, die van hem uitging. "Die lieden" zeide hij dikwijls, van zijne maarschalken sprekend, "die lieden wanen zich onontbeerlijk, en zij weten niet, dat ik honderd divisie-generaals heb, die hen kunnen vervangen." Hij scherpte hen soms, op een gevoelige manier, den eerbied voor de tucht in. Op zekeren ochtend maakte generaal Gouvoin Saint Cyr zijne opwachting bij Napoleon op de Tuiriën. De keizer stierde hem het woord toe op een kalmen toon: "Ge komt van Napels, generaal?" "Ja, Sire, ik heb het commando overgegeven aan generaal Perpignon, dien gij gezonden hebt, om mij te vervangen." Gij hebt ongetwijfeld verlof van den minister van oorlog?" "Neen, Sire, maar ik had in Napels niets meer te doen." "Zoo ge binnen pels zijt, wordt ge vóór den middag op het plein van Grenelle voor den kop geschoten."

Het citaat over de maarschalken gaat dus in barschheid dat over de kooplieden nog te boven.

En zoo verdwijnen in de *Souvenirs van Chaptal* vele lauwerbladen, welke reeds lang om de slapen van den eersten keizer hadden gerust. Ten einde hier echter in onze beoordeeling zoo volkomen mogelijk te wezen, eindigen wij met de eigen woorden; welke Robertus Pullus aan het slot van zijn artikel neerschreef.

Streng — zoo zegt Pullus —, dit moet erkend worden, is het oordeel van Chaptal over Napoleon. Ook onrechtvaardig? Sommigen antwoorden bevestigend en herinneren aan de reden, welke Chaptal bewoog, als minister van binnenlandsche zaken af te treden. Chaptal onderhield betrekkingen met mejuffrouw Bourgoin van de Fransche comedie. Op een avond dat Napoleon met hem werkte, meldde men de aankomst van deze tooneelspeelster. De keizer, die deze scène had voorbereid, liet haar verzoeken even te willen wachten. Chaptal borg haastig zijne papieren in zijn portufeulle en stoof de deur uit. Den volgenden morgen zond hij zijn aanvrage om ontslag.

Ook heeft men opgemerkt, dat Chaptal te zeer in de nabijheid van den keizer verkeerde, om hem goed te kunnen beoordeelen: een kolossus als Napoleon wil op een afstand gezien zijn.

Hoe dit zij, men zal voortaan bij eene beoordeeling van Napoleon met Chaptal's *Souvenirs* rekening moeten houden.

(*Mbd.*)

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Door Z. E. den Minister van Kolonien werd, ter voldoening aan de bevelen van Hare Majesteit de Koningin Weduwe, Regentes, aan den Gouverneur Harer Majesteit's dank overgebracht voor de ter gelegenheid van de herdenking van Hoogstdezelver geboortedag alhier geuite heilwenschen.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 28 September ll. N°. 581 is aan Mujuffrouw A. E. Caspersz, hulponderwijzeres, aan de Openbare Meisjesschool alhier, tot herstel van gezondheid, een buitenlandsch verlof van een jaar verleend.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 3 dezer maand N°. 595 is aan den Heer A. J. C. Brouwer, waarnemenden Gezaghebber op St. Eustatius, wegens familieaangelegenheden, een binnenlandsch verlof van een maand verleend.

Het vertrek van den Nederlandschen schoener "Gouverneur van den Brandhof." dat aanvankelijk op den [illegible] dezer was bepaald, wordt voorloopig uitgesteld.

Onze hartelijke gelukwenschen bieden wij den heer S. Senior Jr., Consul van België, aan, bij zijn verheffing tot ridder der Leopoldsorde.

Op verzoek nemen wij de volgende bekendmaking in ons blad op:

Hierbij wordt bekend gemaakt, dat op initiatief van het gezelschap "STA. CAECILIA", zich een commissie gevormd heeft, samengesteld uit leden van de verschillende genootschappen van dit eiland, met het doel om tegen het einde dezer maand; eene Soirée Littéraire Musicale te geven waarvan de opbrengst bestemd zal worden om de behoeftige families van de krijgslieden, die in den slag bij Lombok sneuvelden, bij te staan.

Ook wordt medegedeeld, dat bovengenoemde commissie liefdegaven aanneemt, die menschlievende Inwoners van dit eiland, voor dat doel willen geven.

Curaçao den 5en October 1894.

Namens de Commissie,
JOHAN GAERSTE.
President.
P. M. SASSO.
Secretaris.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

José Ma. Lares, Amador Subero, Lea de Monsanto, Felipe Collado Martin, Abdou el Hage, Ed. J. Henriquez, Petronilia Fabiano, Sesilia Fransiska, M. M. Evertsz, Elvira Dacosta de B., Rafael Correa, Olimpia Boor, Ernestina Belis, Wanita Pieters, Elodia Muscus, L. W. Norton.

Niet voor verzending vatbaar, de volgende ongefrankeerde drukwerken, geadresseerd aan: El Club del Comercio, Maracaibo; H. A. van de Walle, Port-au-Prince.

BUITENLAND

Rome.—De H. Vader heeft Zondag in de consistroriezaal 60 Canadeesche pelgrims en eenige vreemdelingen, die te Rome verblijf hielden, ontvangen, De pelgrims overhandigden Z. H. eene aanzienlijke som voor den St. Pieterspenning. Leo XIII zeide o. a. dat Canada altijd bewijzen van verkleefdheid aan de Pauselijken Stoel gegeven heeft, en herinnerde er nog aan, dat Canada een een sterk contingent geleverd had in het corps Pauselijke zouaven.

— Met vreugde vernemen wij, dat eerstdaags tot herstel van de wereldlijke macht van Z. H. den Paus. Het te Rome onder den naam: „Ordini degli avocate de San Pietro" bestaande bestuur der vereeniging van leeken uit verschillende landen, inzonderheid uit Frankrijk en Italië, heeft besloten weldra een Algemeen Congres te Parijs te houden, ten einde deze zaak in behandeling te nemen. opdat een einde kome aan den onhoudbaren toestand te Rome. Aan den Bisschop van Grenoble zal het eere-voorzitterschap van het congres worden opgedragen.

Italie.— De minister van Buitenlandsche Zaken heeft den Minister van Justitie aangezocht eene gerechtelijke vervolging te doen instellen tegen een te Rome verschijnend dagblad, waarin de Spaansche gezant bij het Vaticaan is beleedigd.

— Zondag 1 Sept. is te Turijn het Eucharistisch Congres geopend, waaraan door 60 bisschoppen en circa 3600 congresleden wordt deelgenomen. De Dom en het Seminarie waren schitterend verlicht. Tijdens het Congres hebben in 5 verschillende kerken plechtigheden plaats ter eere van het Allerheiligste Sacrament, en Donderdag jl. zou bij de

---

na Montmâtre nos Redentor no ta nunca sô i abandoná, nunca e santo templo ta basji ni di día ni anochi. Kende koe tabatin e gran fortuna di drenta den dj'éle, maské ta un bê sô bai rezá, ta recordá su mes semper coe alegría e bonito lugarcito den e gran París, él no ta loebidá nunca e fisionomía amorosa, majestuosa dje estatua di Señor koe den frontispicio, riba entrada principal, ta moenstrá e ciudad pecadora su Corazón sagrado i ta gritá e hendenan na su pía, bisá: "¡ Mirá aki e Corazón koe ta stimá hende asina tanto, i bini boso toer koe ta doblá bao di peso di boso carga, i lo mi aliviá boso!"

Alji, Lena, e joven esposa dje pintor a bai també den un dje óranan di grand afiicción; su alma ta yen di amargura inquietud i ansia, pasobra él ta sinti ki solita i abandoná, él ta hayéle, sin ningún yudanza humana, den e ciudad extrangera. Alji él ta yorá, alji él ta descargá su pena, manera tantísimo otro hende, i después di a recomendá su esposo i su mes na e Corazón fiel, i di a keda mirá e dulce i bondadoso wowo di Redentor, él ta bolbé su cas coe un alma yen di consuelo.

E mes día alji, e angel koe Dios a doená cada un di nos como wardador, ta bibéle na tienda dje amable comerciante, kende, á lo menos temporalmente, ta suavisando su necesidadnan. Fo dje día, él a keda ta visitá e Santuario diáriamente, i cuanto más á menudo él bai e misa, tanto más gana él ta haljá di keda adén, i ta parcéle, como si fuera cos no por bai nunca maloe p'éle, mientras él tenéle na e Corazón i él tira ancla di su esperanza den e lamar di misericordia.

Gustosamente lo él a hiba su esposo també junto coe n'éle, ma te awor esai no lográ. Moritz no ta un hende corrumpí, ma trato coe artistanan "liberal" i circunstancianan koe nececidad di vida a sinjéle conocé, a trastorná e fe firme di su juventud, i como él a resolvé, promer koe toer cos, di salvá tan pronto posible dje cruz pisá di pam di cada día, asina él ta mirá den religión koe en verdad ta doena forza pa nos cargá nos cruz coe paciencia, ma koe no ta kitéle fò di nos, un cos koe, den su aspiración, no ta di necesidad p'éle, Lo que él ta busca, parcé religión no por doenéle, i lo que religión ta ofrecéle, él no kier aceptá.

El, manera tantoe otro homber joven di nos tempoe, a perdé toer fe filial den Providencia, e herencia di corazonnan puro koe ta confia firmemente koe bondad di Dios ta ocupéle coe necesidnan di vida di su fielnan. El ta confiá riba dje mes, riba su talento, su arte, su bon estrelja — ma él ta haljá inútil di confiá riba Dios, riba e Ser, koe, según él ta expreséle ta tan infinitamente elevá riba lo que ta pasa coe nos, froeminga di mundoe, koe ningun súplica di corazón humano no por yegá nunca na pía di su trono altisímo.

Sin embargo, di otro banda él ta posedé e sentimiento delicado di un corazón noble di naturaleza, di un corazón sensible pa toer lo que ta bon i hermoso, i jamás lo él a riscá di poné su esposa di más mínimo obstáculo den ejercicio di su religión. Den su mes él ta bisa: "Corazón di mujer ta hinteramente otro fô di corazón di homber; un muger ta halja consuelo i forza den lo que nos no por imaginá nos. Largá nan na paz anto den nan sonjo di nn piadosa fantasía. Mientras nan castiljonan den laria ta contribuí pa haci nan suerte más soportable, pa dulcificá nan vida, largá nan ketoe." A más, Moritz no a keda sin ripara koe, á pesar di toer trastorno i necesidad di vida, no solamente Lena a bira más contenta i alegre, ma també más cariñosa i amable di lo que nunca tempoe mes dje tan decantado promer amor. E pintor sâ di apreciá tal ventájanan práctica, i como e joven señora ta afirmá koe ta den templo di Sagrado Corazón di Jesús, el ta recogé toer e virtudnan alji trecé cas, e esposo a larguéle ta stgui tranquilamente su idea. Ma no tabatin modi pa convencé él mes di poné un pia den e Santuario.

Ma Lena ta rezá p'éle i él ta bibá den esperanza. Corazón di muger tin un firmeza increible den nan esperanza.

Moritz entretanto ta diariamente di paseo riba bonlevardnan, él ta visita toer museo, galeríanan di toer clase di imagen, fiestanan pública pa distraé amargura di su existencia i p'él haljá materia di un cuadro nobo.

Algún bê él sâ keda más largoe koe di coestumbre sintá den restaurantnan, i haci más uso, di lo que ta conveniente, di *absinth*, e venenoso fantasma verde di consuelo, Ora él yega cas anto den un disposición excitá, un espada ta traspasá cada bê corazón di su esposa, pasobra él sabi masjá bon koe su manecé e excitación pasagera tin di kita, i e esposo ta caî den un melancolia aunda más profunda. Seriamente Lena a coeminsá preocupá su mes un anochi koe Moritz a bini cas bon laat i hinteramente boerachi; disgusto, tristesa a yena alma dje joven señora, su cara a tapá di verguënza.

El ta continuá.

sluiting van het congres een openbare processie gehouden worden. Deze is echter door den prefect verboden.

Portugal. — De opening der cortes was bepaald op 1 October a. s. Het Ministerie zal alsdan eenigszins gewijzigd en aangevuld voor de Kamers verschijnen. Hintze-Ribeiro blijft President met Financiën; Lobo d'Avila gaat van Openbare Werkenken over tot Buitenlandsche Zaken en wordt in eerstgenoemde betrekking vervangen door Campos Henriquez.

— Bij de Regeering is bevestiging ontvangen van het bericht uit Lourenzo Marquez in de Engelsche bladen, volgens hetwelk aldaar een ernstige Kaffer-opstand is uitgebroken, ongeveer 15 mijlen westelijk van de vestiging. De opstandelingen, wier aantal dagelijks aangroeit en reeds verscheidene duizenden moet bedragen, worden aangevoerd door zekeren Moveja.

Egypte. — In Egypte zal het waarschijnlijk, naar aanleiding van het slavinnen-handel-proces tegen sommige pacha's, tot eene nieuwe botsing tusschen den Khedivé en Engeland komen, waarbij inmenging van andere Mogendheden dan niet onwaarschijnlijk wordt geacht.

Griekenland. — Te Athene heeft een troep van ongeveer 100 officieren en onder-officieren de bureelen van het dagblad „*Acropolis*" dat zich ongunstig over het leger had uitgelaten, bestormd en het vernield. De politie kwam tusschenbeide en nam een twintigtal der hoofdschuldigen gevangen. De schade bedraagt 200,000 drachmen. De Regeering zal naar dit schandelijk bedrijf een gestreng onderzoek doen instellen en neemt maatregelen om te beletten, dat de „*Acropolis*" verder verhinderd worde te verschijnen.

Bulgarije. — De Ramansche Regeering besloot tot een aflosbare 4 pCts. leening van 120 millioen franken voor spoorwegen en andere openbare werken.

Oostenrijk-Hongarije. — Op het hygiënisch Congres, hetwelk van 1—10 September te Budapest gehouden werd zouden Prof. Köning te Munster en dr. P. F. van Hamel Roos te Amsterdam, op uitnoodiging van het Hoofd-comité de besprekingen over voedingsmiddelen-controle inleiden. Verschillende hoogst belangrijke onderwerpen op het gebied der levensmiddelen-gezondsheidsleer waren voor dit Congres aangekondigd.

Rusland. — Aangaande de ziekte van den Czaar verneemt men, dat deze van veel ernstiger en blijvender aard is dan eerst werd vermoed, en een zeer doortastende geneeswijze zal vereischen. 't Zou namelijk de ernstige aandoening der nieren wezen, onder den naam niersteenen bekend en gevreesd.

Zweden-Noorwegen. — De Koning van Zweden heeft verordend dat de 300jarige geboortedag van Koning Gustaaf II (Gustaaf Adolf), op 9 December a. s. als een nationale feestdag zal gevierd worden.

De Kroonprinses van Zweden heeft van hare geneesheeren den raad ontvangen in het belang harer gezondheid (zij lijdt aan hevige zenuwzwakte) zoo spoedig mogelijk naar het buitenland (Baden) te vertrekken. Hare beide oudste zonen gaan ditmaal mede, omdat een vorig maal de scheiding van haar gezin bij de Prinses weer te niet deed wat de verandering van lucht goedmaakte. Men neemt algemeen zeer veel deel in den toestand der Prinses.

Denemarken. — In Denemarken heeft de benoeming plaats gehad der kiescollegies, die zullen moeten voorzien in de vacatures, te ontstaan door het aanstaand periodiek aftreden der helft van de 56 leden van het „Landsthing" (Eerste Kamer), die door de kiezers worden aangewezen, 28 dus. De 12 overige zetels worden begeven, en wel voor levenslang, door Z. M. den Koning. Hoewel eerst den 19den September a. s. door deze kiescollegies de 28 nieuwe zullen worden aangewezen, kan men nu reeds eenigszins nagaan in welken geest de keus uitvallen zal. De 28 plaatsen, tot nu toe ingenomen door 19 conservatieven en 9 leden der Linkerzijde (onder welke 1 onverzoenlijke), zullen nu, naar alle waarschijnlijkheid, worden ingenomen door 17 conservatieven en 11 Linkermannen, onder welke minsten 4 voorstanders van verzoening. Dezen uitslag evenwel zal men weldoen voorloopig nog slechts als een voorloopigen te beschouwen.

Duitschland. — Half October ongeveer komt de Rijksdag bijeen, bij welke gelegenheid dan tevens het nieuwe Rijksdag-gebouw zal worden ingewijd.

— In de Oostzee zal omstreeks de helft dezer maand voor den Duitschen Keizer de grootste vlootschouwing plaats hebben, die, althans bij de Duitsche Marine, nog ooit voorkwam. 52 oorlogschepen met 10,000 koppen, en onder deze 17 groote pantserbodems, zullen op 13 dezer bij Swinemunde paradeeren en dan in volle zee eenige dagen oefening houden.

— Het herinneringsfeest aan de overwinning bij Sedan is óp de gewone wijze, maar alweder iets minder algemeen, in Duitschland gevierd. Omtrent des Keizers' voornemen om het geheel af te schaffen en door een ander te vervangen is nog niets naders vernomen; maar de dagbladpers is daar algemeen sterk tegen. De Keizer bracht den dag door in het mausoleum te Charlottenburg, waar het overschot rust van Keizer Wilhelm I en Keizerin Augusta.

Azie. — China gaat — veeg teeken, daar in Japan zooveel gelds vrijwillig werd bijeengebracht — thans een gedwongen oorlogsleening heffen, en bij Keizerlijk decreet is aan vier hoofdambtenaren bevel gegeven er voor te zorgen, dat zoo spoedig mogelijk 10 millioen „taëls," (een taël is iets meer dan een dollar of f 2.50) bijeen zijn.

Japan beweert de voornaamste punten van Korea thans met een leger van 70,000 man, — dat in waarheid echter nog iets minder dan de helft daarvan moet bedragen — te hebben bezet. Nog onlangs landden weer 6000 Japanners te Chemulpo, om zich aan te sluiten bij het Noordwaarts oprukkend leger.

De Japanners beweren ook Port Arthur met storm genomen en er 4500 man geland te hebben. Admiraal Ting gaat er met schepen uit Chemupo henen om de Japansche macht aldaar te versterken.

— Andermaal verscheen, een papier met een decreet der Chineesche Regeering, houdende uitnoodiging aan de burgers van het Hemelsche Rijk om al wat Japanner is van het aangezicht des aardrijks te verdelgen. Doch de bevolking schijnt dit vrijwel onverschillig te laten. Terwijl in Japan bepaaldelijk vaderlandslievende geestdrift voor den oorlog heerscht, schijnt men dien in China meer als een Regeerings-oorlog te beschouwen. Hoogstens komt het hier en daar tot uitingen van vijandschap tegen de vreemdelingen in het algemeen, en ondanks alle Keizerlijke decreten, waarbij eene welwillende behandeling der christenen en andere vreemdelingen wordt aanbevolen, openbaart zich eene toenemend vijandige stemming en hoort men dwepers openlijk de verdelging van alle „vreemde duivels" verlangen, — gelijk de vreemdelingen in China heeten. Deze vreemden schijnen dus feitelijk op het oogenblik meer van de Chineezen te duchten te hebben dan de Japanners, die zich rustig in Korea versterken en over het algemeen eene bedrijvigheid ontwikkelen, waarvan men bij de lieden van de gele vlag maar weinig of niets bespeurd. Zoo worden b. v. de meeste Chineesche recruten, in plaats van naar Korea, naar de verschillende Chineesche kustplaatsen gezonden, waarbij zich vele gevallen van verzet en van desertie voordoen.

Afrika. — Bij den Transvaalschen Volksraad kwam een voorstel in, dat de strekking had om alle personen, die indertijd de aanhechting van het land bij de Engelsche Kaapkolonie hebben voorgestaan of wie tegen de Boeren de wapenen heeft gevoerd, voor altijd onverkiesbaar voor den Volksraad of voor eenig openbaar ambt te verklaren. Met slechts eene stem meerderheid is dit voorstel (in de Engelsche pers aangeduid met het woord „absur") verworpen. Volgens het blad *Times of Natal* is het gedenkteeken weggeroofd, 't welk in Zululand op last van Koningin Victoria werd opgericht op de plaats, waar de Keizerlijke Prins, zoon van Napoleon III, door de Kaffers werd doodgeslagen.

Amerika. — Terwijl de Staten Minnesota, Wisconsin en Michigan door een, uit felle droogte ontstanen boschbrand worden geteisterd, zette eene hevige overstrooming half Texas onder water, groote ellende en verlies aan menschenlevens veroorzakend. Op 1200 wordt thans het aantal menschen geschat, omgekomen in de boschbrand-districten. Geheele steden en honderdtallen bloeiende hoeven met geheelen kudden vee zijn in de vlammen opgegaan. Door sedert gevallen regens is de brand gebluscht. Men roemt zeer de moedige houding van het spoorwegbeambten-personeel, aan wier zelfsverloochening en kalm overleg het te danken is, dat velen het leven hebben behouden.

Groot-Brittannie. — Omtrent een incident bij het vorige bezoek van den keizer van Duitschland bij de koningin, doet het volgende verhaal de ronde. De keizer woonde de revue van Aldershot bij, in de uniform van kolonel van het 1ste regiment koninklijke dragonders, wiens eere-chef hij is. Men bemerkte, dat hij op zijn pistool-holsters en het dekkleed zijn eigen naamcijfer droeg, bestaande in een gekroonde W, in plaats van het naamcijfer der koningen V. R. (Victoria Regina), waarboven een kroon. De koningin werd met dit vergrijp in kennis gesteld en gaf den hertog van Connaught last, den keizer te vragen, welke straf een Duitsch hoofd-officier verdiende, die zich op een parede vertoonde met de insignes eener vreemde mogendheid. De kleinzoon begreep het lesje zijner grootmoeder en veranderde de naamcijfers. Maar sedert heeft hij zich nooit weer in de Engelsche uniform vertoond. O, die dwag der etiquette!

— Eene ware teleurstelling is het te vernemen dat de werstaking onder de mijn-arbeiders in Schotland nu toch weêr niet blijkt te zijn geëindigd. Daar het besluit laatst, om den arbeid te hervatten, niet met volstrekte meerderheid werd genomen, weigert men het te erkennen en duurt mitsdien de werkstaking nog voort, zoodat op het oogenblik van de 70,000 mijnwerkers in Schotland slecht vierhonderd arbeiden en de toestand, die ook voor andere takken van nijverheid zoo uiterst nadeelig is, nog onveranderd blijft bestendigd.

Frankrijk. — Te Parijs heeft men nu eindelijk antwoord van den gouverneur van Fransch Soudan, op de dringende aanvrage der Regeering om nieuws omtrent de beweerde nederlaag bij Tombouctoe. Dat antwoord is eenigzins zonderling. Immers de gouverneur geeft zijne verbazing te kennen over hetgeen men hem vraagt, daar hij „nog 5 Augustus l. l."— ruim eene maand geleden! — van den commandant een telegram ontving, waarin niet alleen van iets dergelijks geen sprake was, maar ook geenerlei ongerustheid werd aan den dag gelegd. Het kan geen schrijffout wezen voor 5 September, want die datum was toen nog niet bereikt; maar mogelijk is 25 Aug. bedoeld. Anders doet de redeneering levendig denken aan het gewone bescheid, dat men bij de mededeeling van een plotseling sterfgeval nogal eens hoort geven: „Wel, wel— en eergisteren heb ik hem nog gezien!" of: „en de vorige week heb ik met zijn zoon nog een partijtje gemaakt." Nader bericht blijft dus nog steeds af te wachten.

— De gezondsheidstoestand van den minister-president Dupuy is te Eêtesur-Ille veel verbeterd, en de minister wordt in den loop dezer week te Parijs terugverwacht. De minister zal den president der republiek ook vergezellen naar Châteaudun, waarheen de heer Casimir Perier zich weldra zal begeven om er de te houden militaire manoeuvres bij te wonen.

Belgie. — Zaterdag 4 Sept. in het bureau van het Vredes-Congres te Antwerpen ten gehoore ontvangend, sprak Koning Leopold van België een hartelijk woord van belangstelling in het werk van dat Congres. Het verheugde hem — dus sprak Z. M. — mannen en ook vrouwen van aanzien — Barones Bertha Von Süttner was onder de aanwezigen — zich aan die taak te zien weiden. Als souverein van een onzijdigen Staat lag de zaak des vredes hem nog bijzonder aan het hart. Belgie's onzijdig legd het plichten op tot verdediging dier onzijdigheid, en ook aan de Mogendheden, die op zich namen die onzijdigheid te waarborgen. In de sluitingszitting van het congres, Zaterdag-middag gehouden, deed het bureau der vergadering mededeeling van de wijze waarop de leden door den Koning ontvangen en toegesproken waren, waarop de vergadering verklaarde hierin een groote aanmoediging te zien.

— Jl. Dinsdag 7 September werden in het paleis der Academieën te Brussel de algemeene vergaderingen geopend van het wetenschappelijk congres der katholieken. De Burlet, minister van binnenlandsche zaken zou de algemeene vergadering bijwonen, die ook zou vereerd worden met de aanwezigheid van kardinaal Goossens. Met rekende ook op de aanwezigheid van graaf de Merode. Er zijn 2200 congres leden ingeschreven waaronder verscheidene honderden uit Frankrijk en een nog grooter getal uit Duitschland. Dit congres zal in de wetenschappelijke wereld grooten weerklank vinden. De beraadslagingen worden in het Fransch gevoerd Pater van den Gheyn bracht allereerst verslag uit over de voorbereiding van dit derde Crongres Scientifique. De zinsnede betreffende ons land luidde als volgt: „Thans rest mij nog te spreken over onze naaste broeders, de Hollanders. De beide eerste congressen hadden in Holland den werkdadigen steun genoten van een ondernemend en onvermoeid priester, pastoor Brouwers. De dood heeft hem aan de Katholieke zaak ontnomen. Maar daar ginds worden nog mannen van hart gevonden, om den propaganda-arbeid te hervatten. De hr. dr. Schaepman heeft zich aan het hoofd van een comité geplaatst, en de uitslag zijner pogingen was hoogst bemoedigend. De geleerden van Nederland, die ten getale van 41 op het vorige Congres waren, bieden ons thans eene adhaesie-lijst van meer dan 100 namen aan, waaronder de aanzienlijkste uit Holland: van verscheidene Kamerleden en vermaarde leden van het episcopaat en de geestelijkheid, o. a. die van Ew. pater De Groot, eenige weken geleden benoemd tot hoogleeraar in de Thomistische wijsbegeerte aan de Protestantsche hoogeschool te Amsterdam. Weinige dagen geleden verklaarde dr. Schaepman te Keulen onder de toejuichingen van den Duitschen Katholiekendag, grootsch te gaan op zijn land. Ik geloof, mijne heeren, onze uitstekende confrater dit billijk gevoel met recht opnieuw mag ondervinden. als hij de deelneming zijner landgenooten aan onzen arbeid aanschouwt, en het is ons eene vreugde hem onder dankzegging te verklaren, hoezeer hij daartoe reden heeft." Vervolgens werd het bestuur gekozen. Tot eere-voorzitters werden benoemd de kardinaal-aartsbisschop van Mechelen, Mgr. Goossens, de Pauselijke nuntius Mgr. Nava di Bontife, de minister-president De Burlet, de Rector der Leuvensche hoogeschool Mgr. Abbeloos. Werkelijk voorzitter werd dr. Lefebvre, hoogleeraar te Leuven, president der Academie van Geneeskunde en lid der Kon. Belgische Academie. Voorts werden 13 ondervoorzitters van de verschillende nationaliteiten aangewezen, waaronder dr. Schaepman voor Nederland. De hr. Lefebvre wees in zijne openingsrede op den bloei der Katholieke universiteiten. Noord-Amerika wijst naast die van Washington op eene nieuwe de O. L. Vrouwe-universiteit in Indiana Voorts herinnerde hij aan het groote

doel van het congres: vereeniging van geloof en wetenschap; wij weten immers, dat God de Schepper is van het geloof en tevens van de rede, dat werktuig der wetenschap. Is het de Kerk niet geweest, die in hare kloosters de overblijfselen der heidensche letteren en wetenschappen heeft gered, om ze aan de Christelijke beschaving over te leveren? (Toejuiching). Ten 5 ure werd deze eerste zitting gesloten. Het congres, dat gedurende 3 jaren is voorbereid, is vereerd met eene aanmoediging van den Paus, namens Z. H. door kardinaal Rampolla gezonden. 3 van de 4 Belgische hoogescholen —de anarchistisch maçonnieke van Brussel moest natuurlijk afwezig blijven — zijn vertegenwoordigd.

Woensdag-morgen heeft de tweede algemeene vergadering van het wetenschappelijk katholiek congres plaats gehad, onder voorzitterschap van den heer Burlet. De conferentie van Mgr. d'Hulst werd voorgelezen door den Eerw. heer Pisanni, professor van de katholike hoogeschool te Parijs, welke handelt over „het nut der Wetenschappelijke congressen van Katholieken." Paul Allard, oud-procureur van de Fransche republiek, houdt vervolgens eene interressante bespreking over den toestand van het heidendom in de IV eeuw. De algemeene vergadering sloot te een uur, waarna werd overgegaan tot de sectie-vergaderingen.

—Er ontstaat hier te lande een steeds grooter geneigdheid om zelf mee te werken tot herstel van het gebeurde en dit niet louter aan ons Indich leger over te laten. Behalve vele hier te lande vertoevende Indische officieren hebben ook in sommige garnizoenen officieren zich bij het Ministerie van Koloniën beschikbaar gesteld, en de kolonel-commandant van het 4e regiment vesting-artillerie heeft officieren, kader en vrijwilligers opgeroepen, om zich met hem ter beschikking te stellen. Eenige officieren en een 60 tal onderofficieren, korporaals en soldaten hebben zich reeds opgegeven. Van de detachementen Den Haag, Willemstad en Hellevoetsluis komen nog nadere berichten. Voorts roept de heer L. den Beer Poortugael, jur. docts aan de Leidsche Hoogeschool, zijne vrienden en die met hem naar Lombok willen oprukken, op, om zich bij hem aan te sluiten, en, 200 of 3000 man sterk zijnde, aan de Koningin hunne diensten aan te bieden en met een door hen zelf betaald uitmuntend nieuw model 6,5 m. M. repeteer-geweer gewapend, natuurlijk zonder hand geld, na voorbereidende oefening, en corps naar Lombok te worden gezonden, teneinde daar als scherpschutter te strijden, zoo lang de strijd wordt gevoerd. — De kolonel-commandant van het 4e. reg. vesting-artillerie heeft eene oproeping gedaan aan de officieren, het kader en de vrijwelligers om zich met hem ter beschikking te stellen van H. M. de Koninging om de geleden verliezen in Nederl.-Indië te helpen aanvullen. Eenige officieren en een 60tal onderofficieren, korporaals en soldaten hebben zich reeds aangegeven. Aan de Koningin-Regentes is per telegraaf bericht van een en ander gezonden.

NADA DE BAÑOS DE MALAGA.

Tal vez tengas gusto en leer unas pocas líneas acerca de un pobre niño; especialmente si eres padre ó madre, y tienes hijos. Lo que de ese muchachito sé, lo he sabido por medio de una carta de su padre; y siento mucho que no diga mucho más de lo que realmente dice, porque hay en ella mucha enseñanza. Sí, mucha enseñanza y una advertencia que todos los padres deberían tener grabada en el corazón.

Parece que dicho niño habia venido sufriendo de una enfermedad durante cinco años. ¡Qué lástima! Yo diría más bien, qué verguenza. Pero esperemos, y hagámos una ó dos preguntas. Cuando las personas mayores caen enfermas parece como que sobreentendemos que tienen ellas la culpa, y que lo merecen; mientras que los dolores del niño nos parecen contrarios á la justicia de la naturaleza. Pero ¿qué es la justicia de la naturaleza? ¿Ay eso no es ni la mitad tan fácil de responder como pudiera serlo: ¿ No es verdad?

Su padre, el Sr. D. Antonio Rodríguez, de Granada, nos dice que la enfermedad de su hijo, era del hígado. Consultóse un médico tras otro, y se recomendaron y siguieron diferentes clases de tratamientos. Desgraciadamente no resultó alivio; ¿por qué no? ¿Por qué?... Espera un poco todavío. ¿Qué es la enfermedad del hígado? Porque es lo que primero tenemos que saber.

Es el negarse el hígado á separar la bilis de la sangre; bilis que dejada, así en la sangre, obra como un veneno lento. La lengua se cubre entónces de una capa; la cabeza duele y se siente embotada y pesada; los ojos y la piel toman un color amarillento; se sienten náuseas y frecuentes vértigos; las manos y pies se ponen fríos y pegajosos; vense volar manchas ante los ojos; se presenta en la garganta un fluido picante y acre, vienen la constipación, la coloración subida de la secreción de los riñones, la postración de nervios, la irritabilidad, la depresión de espíritu, y la creciente debilidad del cuerpo. A la larga, la enfermedad del hígado, no contrarrestada, produce la acción irregular del corazón, el reumatismo, la gota, y casi todas, ó todos los demás hasta una docena de desórdenes orgánicos. Tratándose de adultos, lleva, con frecuencia, al suicidio y á otros crímines. Pero ¿por qué un niño se habia de ver afligido por esa enfermedad? pronto vamos á verlo.

Después de haber fracasado el tratamiento casero, el Sr. Rodríguez llevó á su hijo á los baños de Málaga; pero de esta tentativo no se logró resultado por la razón de que los baños únicamente eran meros estimulantes de la acción de la piel, pero no le curaban aquella indigestión profunda, que era la causa verdadera de lo que se llamaba enfermedad de hígado.

En Málaga, encontró el padre á un caballero á quien relató los detalles del caso, y el desconocido comprendió al momento lo que se debía de hacer y le recomendó con eficacia la urgencia de emplear el popular remedio conocido por "Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

El resultado de ello está patentizado por una carta del Sr. Rodríguez de fecha 28 de Agosto de 1893, en la cual dice: "Siguiendo el consejo de V., compramos el Jarabe en la droguería del Señor Canales, Calle de la Compañía, ya mi hijo empezó á tomarlo. Ahora estamos ya en casa, de regreso de Málaga, y tengo una gran satisfacción en informarle á V. que la medicina le ha surtido un efecto maravilloso. Cuanto tenga una oportunidad, se lo mandaré á V.. para que pueda V. ver por si mismo el cambio que en él ha tenido lugar. V. recordará qué pálido y delgado estaba en los baños: pues ahora tiene el aspecto sano y robusto. Si á V. le parece que es prudente, recomendaré el Jarabe á la madre del niño, que está escrofulosa (Firmado) Antonio Rodríguez.

En conclusión, dirémos que indicariamos la probabilidad de que el niño hubiese heredado esa tendencia á la pesadez de estómago, que con el tiempo dió lugar á las complicaciones de que el ya nombrado remedio le salvó. Los tales niños suelen presentarse alegres y precoces, aunque faltos de fuerza física, y por lo tanto los padres harán muy bien en no olvidar este caso, porque no hay otra medicina que haya ganado tan merecida alabanza de los pacientes de ambos sexos y de todasedades. 2

Pidi i Lo Boso Haja"

titulo di un boeki di Misa koe mi ricibi poco dia pasa i koe tin toer oracion necesario pa un bon cristi an Nan ta masjar boenita gebinder, propio pa regalo, i nan prijs ta di *ƒ* 0.75 te *ƒ* 4.50. També mi a haja masjar boeki di Misa na holandes, masjar boenita i di diferente prijs. Mi ta ofrece també un colleccion di Katholieke Illustratie boenita gebinder; pa informacion cerca.

AURELIO ALVAREZ

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelphia	Venezuela	Caracas.	Philadelphia	Venezuela	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Aug. 23	Sept. 4	Sept. 12	Sept. 22	Oct. 3	Oct. 13
Komt aan te CURAÇAO	,, 29	,, 7	,, 18	,, 28	,, 9	,, 19
Vertrekt van ,, ...	,, 30	,, 8	,, 19	,, 29	,, 10	,, 20
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 31	,, 9	,, 20	,, 30	,, 11	,, 21
Vertrekt van ,,	Sept. 1	,, 10	,, 21	Oct. 1	,, 12	,, 22
Komt aan te LA GUAYRA..	,, 2	,, 11	,, 22	,, 2	,, 13	,, 23
Vertrekt van ,,	,, 5	,, 14	,, 26	,, 5	,, 16	,, 26
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 6	,, 15	27	,, 6	,, 17	,, 27
Vertrekt van ,,	,, 6	,, 16	,, 27	,, 6	,, 17	,, 27
Komt aan te CURAÇAO	,, 7	,, 16	,, 28	,, 7	,, 18	,, 28
Vertrekt van ,, ...	,, 7	,, 18	,, 29	,, 9	,, 19	,, 30
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen,	,, 8	,, 19	,, 30	,, 10	,, 20	,, 31
Komt aan te NEW-YORK...	,, 14	,, 25	Oct. 6	,, 16	,, 26	Nov. 6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Sept. 8	Sept. 19	Sept. 29	Oct. 10	Oct. 20
Komt aan te MARACAIBO......	9	20	30	11	21
Vertrekt van ,, ...	16	26	Oct. 7	17	27
Komt aan te CURAÇAO........	17	27	8	18	28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.